

PIRNESPOSTI 2022

Kohti kesää & uutta normaalia

Vaikka nytkin kirjoittaessani Helsingissä tupruaa lunta taivaan täydeltä suuntaan katseeni jo kesään ja tulevaan sukukokouksemme 11.6 Tampereella. Vihdoinkin pääsemme tapaamaan kasvotusten pitkän tauon jälkeen. Viime vuonna pidettiin sukuseuramme historian ensimmäinen etäsukukokous, jotta saimme kaikki sääntömääräiset asiat käsiteltyä ja toisaalta, ettemme nyt ihan painu koronapihmentoon kaikki. Mukavasti heitin siellä myös haasteen pikkuserkulleni Päiville kirjoittamaan perheensä tarinan meille kaikille luettavaksi – Päivi oli heti mukana ja tässä postissa se on nyt julkaistu. Näin juuri toivon tarinoiden saavuttavan sukumme jäseniä. Lähettäkää niitä vain rohkeasti minulle julkaistavaksi. Ja saipa kokouksessa hallitus kaksi uutta jäsentäkin – kirjoittaneen lisäksi kotisivujemme päivittäjän Hannu Pirneksen. Uudeksi toiminnantarkastajaksi valittiin Mika Ruohoranta. Kiitos myönnetyistä vastuista ja luottamuksesta sekä vapaaehtoistyöstä!

Katsotaan, mitä vuosi 2022 tuo tullessaan sekä sukumme selvitysten että koko ajan muuttuvan maailman tilanteen kannalta. Mikä onkaan ns. uusi normaali mm. pandemian väistyttyä! Geneettinen sukuselvityksemme etenee myös hyvää vauhtia ja Tampereen sukukokoukseen saammekin tutkija Ari Kolehmainen mielenkiintoisen esityksen aiheesta.

Mukavaa lukuhetkeä sukuinfon parissa!

Toivottavasti nähdään kesällä!

Terveisin

Alla

Pirnesposti ry:n sihteeri & talousvastaava

PIRNES

nimen ja suvun jäljillä

PIRNEKSET RY:N SUKUKOKOUS

Aika lauantai 11.6.2022 klo 11.00
Paikka Työväen museo Werstas, Bertel-Sali, Väinö Linnan aukio 8, 33210 TAMPERE
Pysäköinti P-Plvena (Finnparkin operoima), museon edessä yksi invapaikka

Aikataulu

- klo
- 10.30 Aamukahvit & suolainen kahvileipä
- 11.00 Kokous
- Sääntömääräiset kokousasiat (mm. v. 2021 tilinpäätös, toimintakertomus 2022 – 2023, toiminnantarkastajan kertomus)
- Pienryhmäkeskustelut yhdessä sovituista sukumme arvoista ja miten niitä voisi käytännössä toteuttaa.
- 13.00 Lounas ravintola Plevnassa n. 100 m päässä Werstaasta
- 14.00 Kokous jatkuu
mm. ”Pirnes-sukukuntien varhaisemmista juurista vanhojen asiakirjojen ja geneettisen sukututkimuksen valossa”, sukututkija, Ari Kolehmainen (etäyhteys)
- Arpajaiset
- Mahdollinen Pirnes-suvun jäsenen esittämä esitys
- 15.30/16.00 Lopetus, jonka jälkeen mahdollisuus tutustua maksutta Työväen museo Werstaan näyttelyyn, joka auki klo 18.00 asti
- 16.00/16.30 Tampere-oppaan vetämä 1,5 h kävelykierto *) Finlaysonin alueella (mukaan mahtuu 25 hlöä)

SUKUKOKOUKSEEN ILMOITTAUTUMINEN 31.5.2022 mennessä

ulla.joronen@gmail.com. puh. 040 578 5823

- Etu- ja sukunimi (kaikista perhekunnan henkilöistä)
- Yhteystiedot; Puhelinnumero ja sähköpostiosoite, jos käytössä
- Osallistutko koko ohjelmaan
 - Vain kokousosioon
 - Myös kävelykierrokseen (voi ilmoittautua vielä paikan päälläkin, jos paikkoja on)
- Olisiko lahjoittaa arpajaisvoittoa kaikkien iloksi?
- Sinustako sukukokoukseen esiintymään – runonlausuntaa, laulu-, soitto- tai tanssiesitys, sukusi tarina? Ilmoittaudu rohkeasti.

SUKUKOKOUS ON MAKSUTON, mutta tarjoilu- ja ohjelmamaksut ovat:

- Pelkkä sukukokous lounaineen 26,90 e
- Kävelykierros 6 e/hlö (alle 7 v maksutta)

Maksu yhdistyksen tilille 31.5.2022 mennessä: NORDEA FI33 1745 3000 0338 96

***) KÄVELYKIERROS**

Finlaysonin kukoistuskausi kävelyopastus: Rooliopastuksella Constance von Nottbeck, Olga von Nottbeck tai mamselli Hyden tarinoi kuulijoille Finlaysonin puuvillatehtaan historiasta ja sen omistaneen Nottbeckin suvun vaiheista, unohtamatta tarinoita tehtaan työläisten elämästä. Matkalla tulevat tutuiksi niin tehdasalue, Finlaysonin kirkko, Näsiliina, Wilhelm von Nottbeckin puisto, Finlaysonin palatsi kuin Tallipihakin.

Kierros on melko helppokulkuinen ja myöskään matka eikä kovin pitkä. Lisäksi matkan varrella on mukavasti penkkejä. Ainoa kovempi nousu on kierroksen loppuksi Näsinkalliolle ihastelemaan maisemia ja Finlaysonin aikanaan omistaneen Nottbeckien suvun Milavida-huvilaa, mutta kierroksen voi lopettaa ennen sitäkin.

Terveisiä Seinäjoelta! Olen Päivi Fairchild, perheenäiti ja aika uusi jäsen tässä sukuyhdistyksessä. Perheeseeni kuuluu aviomieheni Paul, tyttäremme Hanna 20v ja poikamme Tommy 18v sekä nelivarvaskilpikonnamme Hilma 12v.

Synnyin Oulussa vuonna 1978 Oili Pirneksen ja Pentti Koskenkorvan tyttäreksi. Asuin Kempeleessä aikuisuuteen saakka ja vanhempani asuvat lapsuudenkodissani edelleen. Isovanhempani olivat Sulo ja Tyyne Pirnes, jotka asuivat Oulussa Isterintiellä lähes koko avioliittonsa ajan elämänsä loppuun saakka. Mummolasta minulla on kovin lämpimät ja kotoiset muistot. Sulopappa hoiteli ylpeydellä puutarhaansa ja mummolla oli aina lapsille jemmassa muutama Kettukarkki. Edelleen muistan miltä pihasaunan lämmitys tuoksui ja kuinka jännittävää oli lapsena kulkea lumista polkua pihan perälle saunaan.

Näin alkoi perheemme tarina..

Keväällä 1997 Kempeleen lukion yo-kirjoitusten jälkeen luin ahkerasti Lapin yliopiston pääsykokeisiin, kun sain yllättäin soiton Oulun piirin Mannerheimin lastensuojeluliitosta ja ehdottivat, josko haluaisin lähteä vuodeksi Englantiin lastenhoitokeikalle suomalais-englantilaiseen perheeseen. Olin toiminut kyseisen järjestön lastenhoitajana Oulun alueella koko lukion ajan, joten siksi hoksasivat minulle soittaa. Päätöksen lähdistä tein saman puhelun aikana, vaikka en ikinä ollut ajatellut ulkomaille lähtöä. Joskus pitää tarttua tilaisuuteen ja hetkeen liikoja miettimättä. Puhelun jälkeen soitin äidille töihin ilouutiset. Aika järkytys se taisi alkuun olla, mutta pari kuukautta oli aikaa asiaa sulatella.

Elokuussa vanhempani sitten ajoivat minut Helsinki-Vantaan kentälle, jossa Perhe Davis oli minua odottamassa. He olivat viettäneet lomaa Tuula-äidin kotona Juvalla ja yhdessä lensimme Lontooseen. Ensimmäinen aamuni Maidstone-nimisessä kaupungissa jäi hyvin mieleen, sillä Prinsessa Diana oli kuollut yöllä Pariisissa ja koko Englanti oli aivan sekaisin monta viikkoa, eivätkä ole tainneet siitä toipua oikein vieläkään. Vuosi kului nopeasti ja lapset Mikko 8v ja Anna 4v tulivat minulle hyvin läheisiksi. Olemme tavanneet useita kertoja vuosien varrella ja tulipa Anna yhdeksi kesäksi meille Seinäjoelle hoitamaan meidän lapsia.

Vuoden aikana opiskelin iltakoulussa englantia muiden Maidstoneen aupairien kanssa ja sain ystäviä monista maista. Kerran pidin heille puutarhahabileet ja unkarilainen ystäväni Irene kysyi voisiko kutsua sinne englannin opettajansa ja pari muuta poikaa. Sanoin, että jos nyt todella myös opettajasi haluat kutsua, niin mikäs siinä. Portista asteli sisään hyvin vaikuttavan oloinen 25-vuotias, juuri opettajaksi valmistunut nuori mies, joka hurmasi meidät kaikki humoristisilla kisaileluillaan ja jutuillaan. Vieraskirjaani hän kirjoitti, että katsele mulle työpaikkaa Oulusta, niin tuun heti.

No Oulussa ei Paul ole töissä ollut, kun emme siellä ole yhdessä asuneet, mutta Seinäjoella on englannin opettajalle riittänyt hommaa. Alkuun asuimme opintojeni vuoksi Vaasassa ja Paulin työ oli ensin Seinäjoen aikuiskoulutuskeskuksessa, sitten Kauhavan yrittäjäopistolla. Pitkä matka oli ajaa talvipakkasessa minun vanhalla Honda Civicillä, mutta tulipahan Suomessa tarvittava sisukkuus ja motivaatio kunnolla testattua. Viimeiset 20 vuotta Paul on toiminut yrittäjänä ja kouluttanut pääosin yrityksissä. Itse opiskelin sairaanhoitajaksi ja urani olen tehnyt kehitysvammaisten parissa. 10 vuotta olen johtanut kahta kehitysvammaisten asumisyksikköä Seinäjoen keskustassa.

Hanna-tytär muutti viime syksynä Irlantiin Galwayn yliopistoon opiskelemaan kauppatieteitä ja saksan kieltä ja Tommy kirjoittaa tänä keväänä ylioppilaaksi. Innolla odotan millaisiin seikkailuihin elämä heitä vie, kun mieli on avoin. Seize the moment!

Päivi Fairchild, 4.1.2022 Seinäjoki

Tower bridge heinäkuu 2019

Serkkupoika

Ostin pienkonekauppiaalta muutama vuosi sitten uuden ruohonleikkurin. Ei mainita tuotemerkkiä, mutta samalla logolla varustetulla rattikelkalla rikoin ensimmäiset, seuraavat ja sitä seuraavat silmälasini Kirkkonummen jyrkimmässä mäessä talvella -81. Kelkka säilyi ehjänä ja toimi loistavasti siihen asti, kunnes myin sen Ouluun muuttomme jälkeen seuraavalle rillit särkeväälle mäkikotkanpojalle. Tästä alkoi myyntimiehen urani, sillä kelkka-kaupat syntyivät Kuivasjärven K-kaupan ilmoitustaululle niittaamani mainoksen avulla. Ehkä bisnesälyä, ehkä saksien puutetta, mutta oma Stiga-mainokseni (no hitto, nythän se tuli mainittua...) näkyi ureankeltaisella kankaalla päällystetyllä taululla poikkeuksellisen hyvin. Muistattehan nuo entisaikaiset tori.fiit? Ihmiset kauppasivat niissä romppeitaan ruutuvihkosta leikatuilla pelinkortin kokoisilla paperilapuilla. Ilmoituksen alalaidassa oli repäistäviä lirkkeita, joihin oli raapusteltu myyjän puhelinnumero ilman suuntanumeroa. Näkyivätkö ilmoitukset? No eivät näkyneet. Oma julistepaperille kirjoittamani reklaami peitti niistä suurimman osan. Toivottavasti Pöllökujan posteljooni on jo saanut arkkupakastimensa myytyä.

Toisin kuin rattikelkka, keltainen rikkaruohoja silppuava monsterini ei ole toiminut päivääkään. Käytin sen kolmesti takuuhuollossa ja ihan yhtä hyvin käynnistyi niiden jälkeenkin. Nurmikonleikkausurakka kesti 40 minuuttia, josta vetonarun repimistä oli 35 minuuttia. Naapurin rouva kävi huomauttamassa, että minulla on 50 vuotta täyttäneeksi mieheksi yllättävän moderni naisten sukupuo-
lielimiä vaihtoehtoisilla tavoilla kuvaava sanavarasto.

Viime kesänä hermostuin leikkuriin lopullisesti ja päätin aukaista Stigan kaasuttimen. Uskoin vian piilevän siellä. Kone on hyvin yksinkertainen, mutta silti siitä tipahteli heikkoon ällistytävän paljon erilaisia osia.

Kasausvaiheessa löytyi kahdelle ruuville ja yhdelle tiivisteelle kätevä paikka työkalupakistani. Todistettuani pienkonekorjaajan taitoni, nostin koneen peräkonttiin ja vein sen huoltoon. Parin päivän kuluttua asentaja soitti ja ihmetteli kaasuttimen kiinnitystä ja puuttuvia osia. Kysyi, että olenko yrittänyt itse korjata, jota en luonnollisesti kehdannut tunnustaa.

Epäili kehvakas minua, mutta selvisin tuskasta tilanteesta, kun muistin, että serkkupoi-
kahan sitä taisi rapata yhtenä iltana.

Ruohonleikkuri toimii vihdoinkin. Kone on varustettu riittävällä määrällä osia ja ne ovat oikeissa paikoissa. Jopa varaosat löytyvät omasta takaa. Ja mikä hienointa; kukaan, ei kukaan tiedä kuinka huono pienkonekorjaaja olen. Mahdottoman kätevää, että on tuo ole-
maton serkkupoika. Hyvä suku, hyvä Pirnekset!

Pekka Pirnes, Oulu 8.3.2021

Pekka toimi usean vuoden ajan sukuseuramme toiminnantarkastajana. Lämmin kiitos tästä arvokkaasta työstä!

Isän pojulle

*Poimintoja isän kirjeistä rintamalta ja sotasairaalaista

JATKOA PIRNESPOSTISTA 2021

”Nämä ovat poimintoja isäni 14 kirjeestä ”kottijoukalle”. Ensimmäinen kirje on rintamalta, kaksitoista seuraavaa sotasairaaloista vuosilta 1941 – 1942 ja viimeisin vuodelta 1944. Äitini luovutti kirjeet ”pojulle” isän poismenon jälkeen 1990 luvulla.

Tarinan kertoja ”isän poju” on Unto Pirnes, s. 24.8.1938 Kiteen Kangaskylässä (lähellä rajaa) isän rakentamassa uudessa kodissa. Maa-liskuussa 1940 oli koti jätettävä. Uusi koti oli Kiteenlahden kylässä n. 15 kilometrin päässä entisestä. Talvisodan aikaan isä (kirvesmies) oli työjoukoissa sekä talvi- ja jatkosodan välisissä linnoitustöissä Kannaksella.”

Kirje 8. Jossain vaiheessa syksyllä 1941 (ehkä lokakuussa)

Ja sitten kun avasin 13. päivän kirjeen, säikähdin, kun poju on niin kovin sairaana. Eihän se sairaus vaan ole kovin paha. Kun se poju on ollut niin kiltti, niin se sairaus minua niin kovin liikuttaa. Kun sitä kerkiäis kärsimään isompanakin. Eikä se Unto ole muutenkaan niin lellittelyä lapsena saanut, niin saisi ehki olla terveenä. Eihän se poju tyhjää valittele, kyllä se pitää olla sairas. Kylläpä on paha, kun ei niin isossa pitäjässä ole lääkäriä saatavissa silloin kun tarvitsee. Olishan se hyvä, kun olisi nyt jo poju terve. Minäkin olen jo parempaan päin. Hyvinhän nuo hoitajat kehuvat haavoja siistiksi. Kun vaan nyt rupeais luutumaan, ettei tarvitse tehdä luunsiirtoa. Ensi viikolla laittavat kippsiin. Sitten pitäis päästä luutumaan.

Kertoja; Äitini muisteli kipujeni syyksi korvasäryn. Myös itselläni on muistoja ikävästä korvasärystä.

Kirje 9. Edelleen syksyllä 1941 (loka – marraskuussa)

... Kyllähän se taitaa olla aivan yleisestikin pula saippuasta. Täällä sitä luulisi olevan, mutta kun joku sai lahjaksi yhden palan, sekin piti antaa yleiseen käyttöön.

Nyt ei ole korttia, mitä lähettää pojulle. Viimeisen kortin lähetin kersantti Härköselälle Uukuniemelle. Kiitoksia oikein paljon isän pojulle kortista. Kyllähän minä niin mielelläni tulisin kotiin pojun luo. Kun vain pääsisi vaikka huomenna, mutta kunhan olette kiltteinä, niin tulen. Kyllähän minulla onkin ikävä pojua, kun minä näen aina pikkulapsia täällä, niin yhä enempi tulee ikävä. Oikein paljon terveisiä rakkaalle pojulle. Ole vaan kilttinä edelleen.

Paljon terveisiä teille kaikille ja voikaa hyvin. Ukkisi

Kertoja; Isän tapa käyttää itsestään ukki sanaa ja puolisoistaan äiti ja eukko sanoja tuovat yllättävää ”väriä” sinänsä varsin pelkistettyyn kerrontaan. Isähän oli käynyt vain kiertokoulun, jäätyään täysorvoksi 11 vuotiaana ja jouduttuaan vieraiden kasvatettavaksi. Sotilas-kantakortin mukaan isä on siirretty Porista Helsinkiin 16.11.–41

Kirje 10. Helsingissä 20.11.1941

Päivää äidille!

Terveiset taas isiltä sinne Raikolle. Mitä rauhaanne kuuluu? Kiitos kirjeestä ja kortista, jonka sain tänään.

Kyllä se teidänkin elämä tuntuu kaipaavan sitä päämiestä ... Kovin ei voi valittaa ikävää, kun tietää, ettei ole toivoakaan tulosta. Kun osaa ollakin ikävä, vaikka tietäinkin, että joskus tapaa.

Minä voin nyt aikalailta hyvin. Käsi on viime lauantaista asti ollut ilman ”lentokonetta”.

Kyllähän se on vielä kipeä. Täytyy toivoa, että se pian paranee siihen kuntoon, että lomalle pääsee. Itse luulen, että ensi kuun ensipäivinä pääsisin, mutta meidän osaston hoitaja lähti tänään lomalle ja tulee takaisin vasta joulukuun kolmas päivä. Oli sitä mieltä, etten vielä sillä aikaa pääse pois. Kunhan vaan rauha tulis. Kyllähän sen tietää, että elämä olisi hankalaa, kun tuo talvikin tuli niin aikaisin. Kyllä minua sääliittää se poju, kun hän aina saa olla yksin ja sittenkin kun on mu-

kana, saa rehveltää, vaikka ei aina olisi terveyttä. Saa osansa näistä maailman melskeistä aivan vijattomat lapsoset.

Terveisin!

Väinö

Kirje 11. ehkä vuoden 1941 joulukuun loppu tai 1942 alku

... Tulis vain se Unto hakemaan isää pois. Kyllähän niin kiltillä pojalla pitäisi isi olla luona, mutta minkäs voit, kun ei pääse ... Toivotaan nyt, että kohta puoliin pääsis ukki käymään pojun, äidin ja pikkutyön (Anna Liisa) sekä tädin luona. Odottakaa vain rauhassa.

Terveisiä paljon ja paranna itsesi terveeksi siksi kun tulen käymään. Hei sitten!

Ukki

Kirje 12. Käpylästä 27.4.1942

Rakas äiti!

Sain tänään kirjeesi. Se oli niin ikävää luettavaa, etten millään tahtonut jaksaa lukea sitä loppuun. Se mursi sydämeni niin, että kyyneleet tippuu nytkin tätä kirjoittaessani.

Minkä tähden Herra laittaa niin raskaan koetelemuksen ihmiselle? Minä kyllä anon loman ja luulen että saan sen. Kun vaan Hyvä Jumala antaisi terveyttä, että pääsisisin käymään kotona. Kyllähän se oli aivan odottamatonta, että meille kävi näin, kun ei Jumala sallinut minun nähdä pientä ihmisen tainta. Jos ei olisi rakkauteni niin suuri lapsia kohtaan, niin ei se niin suurta surua tuottais. Nyt tunnen itseni niin liikutetuksi, että kuinka jaksanen kestää heikon terveyteni ohessa. Ja kun sen piti sattuua kohta kun olit täällä käymässä.

Sekö lie jo viime yönä minua vaivannut, kun en saanut unta, vaikka en vielä asiasta tiennyt. Ja nythän en saa unta, ennen kuin milloin liehen siellä. Ehkäpä tään viikon loppuna, ehkä perjantaina, pääsen sinne, jos luoja sallii. Kai pyydät naapureita Anna-Liisan läksijäisiin. Näkemiin!

Väinö

Kertoja; Sisareni Anna-Liisa syntyi 9.12.1941 ja kuoli 23.4.1942. Isä ei ehtinyt näkemään Anna-Liisaa elävänä! Anna Liisan hautajaiset oli ensimmäinen kerta 11 kuukauteen, kun isä pääsi käymään kotona!

Kirje 13. Käpylän sairaalasta 1942

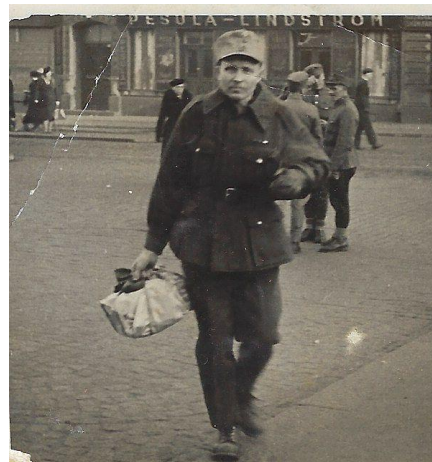
Untolle!

Päivää poju, no tottahan se on ikävä pojullakin. Ei ole korttia, mitä laittaa, mutta kirjoitan

paperille. Olepas nyt kiltti, niin minä tuon tuomisia, kun tulen kotiin. On minulla jo namuja ostettuna ja hatun ostin myös. Olehan nyt kilttinä, äläkä kylmätä itseäsi, että tulee yskä.

Terveisiä ja voikaa hyvin!

Isä

Kirje 14. Kirjoitettu 15.5.1944

Kertoja; Tämä kirje on ilmeisesti sairaalareissulta, jolla isältä poistettiin haavoittumisen yhteydessä keuhon sydämen lähelle jäänyt kranaatinsirpale, joka oli estänyt toipumisen. Sirpale ehti olla kehossa lähes kolme vuotta! Lääkärrien mukaan leikkauksen onnistumistodennäköisyys oli 50 %. Leikkaus onnistui. Kaiken kaikkiaan leikkauksia oli parikymmentä kolmen vuoden aikana.

Terve vaan terve!

Päivää taas täältä pääkaupungista. Kuinka te siellä jaksanette. Eihän täällä minullakaan ole mitään erikoisempaa kuin ootella, koska pääsee taas sinne kotiin. Lauantaina ne taas leikkas, eikä tässä nyt ole kovempia pakotuksia eikä kuumetta. Kunhan nyt pääsis edes heluntaiks käymään, mutta kyllähän minä ehkä perunan tekoon vielä pääsen. Mutta ei tarvitse hätäillä, eihän sillä vielä olekaan kiirettä.

Se oli sinullakin tänään tilipäivä. Sain minäkin toistatuhatta päivärahoja. Pitäneee tää kirje laittaa nyt Unton nimellä, kun se aina kyseli, miksi ei hälle tuu kirjettä.

Tervehtien Väinö. Terveisin Untolle ja Eilalle.

Kertoja; Tämä tarina on matka sotainvalidi-isän mielenmaisemaan. Se ei ole sankaritarina, vaan tarina syvästi tuntevasta ihmisestä. Isällä on laaja jälkeläisjoukko (seitsemän lasta, 15 lastenlasta ja kasvava joukko lastenlastenlapsia). Olemme nyt lähes 80 vuotta kirjeiden kirjoittamisen jälkeen käyneet niistä keskusteluja. Keskustelut ovat olleet tunteiden sävyttämiä.

MERKKIPÄIVIÄ 2021

90 v. Rauni Polvi, 6.12.2021, Oulu

MERKKIPÄIVIÄ 2022

85 v. Aarno Pirnes, 26.1.2022, Joensuu

85 v. Rauni Pirnes, 1.7.2022, Heinola

80 v. Irma Hynynen, 2.5.2022, Sysmä

80 v. Sirkka Kallio, 16.5.2022, Joensuu

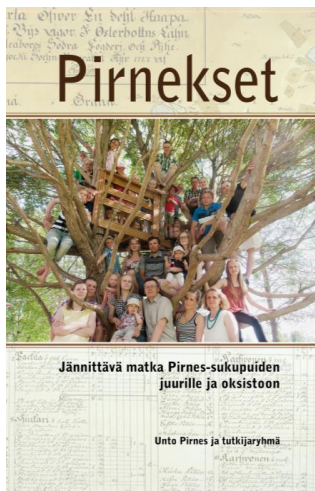
75 v. Jussi Nenonen, 12.7.2022, Joensuu

75 v. Mirja Vanhanen, 7.9.2022, Vihti

Merkkipäiviä julkaisemme jatkossakin **läheisesi suostumuksella** sekä Pirnespostissa että jatkossa myös kotisivuillamme

Lämpimät onnittelumme!

SUKUTUOTTEET

Pirnekset Sukukirja

Kirja on A4 kookoa, 450-sivuinen ja värillinen Digipainos.

Hinta 70 e (sisältää postikulun)

Pöytäviiri

Marmorijalustalla seisovassa viirissä on sukumme tunnus: punamustalla pohjalla virtaava hopeinen joki sekä sen rannalla koivu. Yhdessä ne kuvaavat elämän ja sukupolvien virtaa sekä sukumme juurevuutta, elinvoimaa ja kasvua. Jalustassa olevassa tarassassa on teksti 'Pirnekset ry'.

Tuotteiden ostosta voi olla yhteydessä Päiviin tai Ullaan.

SUKUYHDISTYKSEN JÄSENMAKSU JA LIITTYMINEN

Yhdistyksen jäseneksi voi liittyä kuka tahansa, joka on kiinnostunut yhdistyksestä ja sen toiminnasta. Liittymismaksu on 5 euroa ja sitä seuraava jäsenmaksu 10 euroa/vuosi. Maksut ovat perhekuntaakohtaisia.

Kirjoita viestikenttään jäsenmaksu sekä uusien jäsenten kohdalla myös liittymismaksu sekä jäsenten nimet. Muista kirjata myös maksajan osoite osoitteistomme ajantasaisuuden tarkistamiseksi. HUOM! Kun kirjoitat viestikenttään viestin, silloin et voi käyttää samanaikaisesti viitenumeroa, koska viesti ei välity viitemaksuissa.

Tilinumero	IBAN NORDEA FI33 1745 3000 0338 96	BIC NDEAFIHH	
Saaja	Pirnekset ry	Pirnekset ry, jäsenmaksu 2022 10,00 € (+ liittymismaksu, uusi jäsen 5,00 €)	
Maksaja			
Allekirjoitus		Viitenumero	2202
Tililtä nro		Eräpäivä 31.5.2022	EUR

OSOITEREKISTERIN PÄIVITYS

Muistathan ilmoittaa yhteystiedoissasi tapahtuneet muutokset sihteerille. Sähköpostiosoite kotiosoitteesi lisäksi on meille erittäin tärkeä. **HUOM. Jos sinulla sähköpostiosoite ja haluaisit postin jatkossa vain sähköpostiisi, niin ilmoita postiosoitteen poistosta sihteerille.**

HALUATKO MUKAAN TEKEMÄÄN SUKUYHDISTYSTYÖTÄ?

Ulla toimii tällä hetkellä sekä sihteerinä että talousvastaavana. Mielellään hän jakaisi tätä työtä innokkalle sukuaktiiville jatkossa. Jaettu työilo on kaksinkertainen ilo!

SIHTEERI

- Kokooa Pirnespostin aineiston ja huolehtii, että sitä on riittävästi sekä hoitaa painatuksen (painotalo) ja postituksen (n. 160 kpl kirjeenä, muut sähköpostitse).
- Kutsuu koolle yhdistyksen hallituksen 1 – 2 kertaa vuodessa ja osallistuu erikoistehtävän nojalla myös itse kokouksiin ja pitää niistä pöytäkirjaa sekä hoitaa pöytäkirjoihin tarvittavat allekirjoitukset sekä arkistoi ne asianmukaisesti.
- Järjestää sukukokousta yhdessä hallitusten jäsenten kanssa joka toinen vuosi.
- Toimii sukuyhdistyksen yhteyshenkilönä.
- Huolehtii kotisivuvastaavan kanssa, että kotisivut ovat ajan tasalla.

TALOUSVASTAAVA

- Maksaa yhdistykselle tulleet laskut.
- Pitää kirjanpitoa kuluista.
- Tekee tilinpäätöksen sekä vuosittaisen veroilmoituksen.
- Hoitaa vuoden aineiston toiminnantarkastajalle.
- Pitää yllä yhdistyksen jäsenrekisteriä yhdessä sihteerin kanssa.

Jos kiinnostuit, niin ota yhteys Ullaan. Tehtäviin saa perehdytyksen ja niitä voidaan tehdä alkuun yhdessäkin!

Puheenjohtajan lopputervehdys!

Vuosi on vaihtunut, Olympialaisetkin ovat jo takana ja kultajuhlia nyt katselen toisella silmällä samalla kun kirjoittelen tätä. Olemme saaneet nauttia oikein lumisesta talvesta tänä vuonna joka puolella Suomea, mutta eiköhän se kesäksi sula. Sukukokous Tampereella lähestyy hyvää vauhtia ja suunnitelmat sen järjestämiseen ovat olleet käynnissä jo tovin. Toivotaan nyt että koronatilanne sallii meidän tavata toisiamme ihan kasvotusten. Pakko todeta, että on tämä ollut merkillistä aikaa. Nuorimman tyttäreni kanssa juteltiin kauppareissulla autossa ja hän totesi, että ”aattele äiti, sit kun lapset on koulussa ne lukee jossai ympis tai hissas et 2020 luvul maailmas oli koronapandemia”. Eipä siihen voinut enää mitään lisätä! Lisään kuitenkin tämän kirjoitukseni loppuun toivomuksen, että **pysymme kaikki terveinä ja saamme alkukesällä viettää iloisissa merkeissä sukujuhlaa!**

-Päivi-

Parhain terveisin,

Päivi

Päivi Pirnes (puheenjohtaja)
Oivantie 8
90580 OULU
Puh. 050 325 2450
ppirnes@hotmail.com

Ulla

Ulla Joronen (sihteeri, talousvastaava)
Savitaipaleentie 26 B
00950 HELSINKI
puh. 040 578 5823
ulla.joronen@gmail.com